

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul-șef al Procuraturii de Circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, avocata Reșulschi Galina în numele inculpatului și de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

CUHARSCHI Gheorghe XXXXX, născut la
data de XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.01.2020– 29.07.2020;

Instanța de apel: 14.09.2020 – 22.10.2020;

Instanța de recurs: 01.02.2021 – 17.03.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 29 iulie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Cuharschi Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 an;

- art. 320¹ Cod penal, cu stabilirea pedepsei cu închisoare pe termen de 1 an;

- art. 320¹ Cod penal, cu stabilirea pedepsei cu închisoare pe termen de 1 an .

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor i s-a aplicat pedeapsa definitivă cu închisoarea pentru termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoarea s-a suspendat condiționat pentru un termen de 3 ani, cu condiția că, în perioada de probațiune condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a respins cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Cuharschi Gheorghe la 24 noiembrie 2019, în jurul orelor 19.00, fiind la domiciliul lui Cuharscaia Tatiana, amplasat în XXXXX, fiind sub influența alcoolului, pe fondul unui conflict spontan apărut între dânsul și mama sa Cuharscaia Tatiana, care în corespundere cu prevederile art. 133¹ Cod penal era membru de familie, acționând intenționat și urmărind scopul agresiunii fizice, i-a aplicat ultimei multiple lovituri cu pumnii pe deferite părți ale corpului și pe cap, în urma cărui fapt i-a provocat părții vătămate Cuharscaia Tatiana, următoarele leziuni corporale: traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, echimoze pe față din dreapta, echimoză pe mandibula din stângă, echimoze pe gât din stângă, echimoze pe brațul și antebrațul stâng, echimoză pe brațul drept, echimoză pe hemitoracelul stâng, echimoză masivă pe gamba stângă, care se calificau ca vătămări corporale ușoare.

Tot el, continuând acțiunile sale, la 05 decembrie 2019, aproximativ pe la ora 14.00, știind cu certitudine că, potrivit încheierii și ordonanței de protecție a victimei violenței în familie din 03 decembrie 2019, emisă de Judecătoria Cahul, cu sediul central pe un termen de trei luni, care era executorie din momentul emiterii, a fost obligat să nu se apropie de victima Cuharscaia Tatiana și de locuința acesteia, amplasată în XXXXX la o distanță de 200 m., precum și i-a fost interzis oarecare contact cu ultima, a intrat abuziv în domiciliul lui Cuharscaia Tatiana, amplasat în XXXXX, unde a inițiat un conflict verbal cu ultima și a numit-o cu cuvinte necenzurate, astfel înjosindu-i onoarea și demnitatea.

Tot el, la 07 decembrie 2019, aproximativ pe la ora 10.00, știind cu certitudine că potrivit încheierii și ordonanței de protecție a victimei violenței în familie din 03 decembrie 2019, emisă de Judecătoria Cahul, cu sediul Central, pe un termen de trei luni, care era executorie din momentul emiterii, a fost obligat să nu se apropie de victima Cuharscaia Tatiana și de locuința acesteia, amplasată în XXXXX, la o distanță de 200 m., precum și i-a fost interzis oarecare contact cu ultima, a intrat abuziv în domiciliul lui Cuharscaia Tatiana, amplasat în XXXXX, unde a inițiat un conflict verbal cu Cuharscaia Tatiana și a numit-o cu cuvinte necenzurate, astfel înjosindu-i onoarea și demnitatea.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care inculpatul:

- să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1), lit. a) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

- să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

- să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

Prin aplicarea art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă lui Cuharschi Gheorghii, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Procurorul, de asemenea, a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare: 320 lei - costul expertizei judiciare medico-legale nr. 201911D0297 din 16.12.2019 și 320 lei - costul constatării medico-legale nr. 20191IP0732 din 26.11.2019, din contul condamnatului.

În argumentarea cererii de apel a invocat că, instanța de judecată corect a încadrat acțiunile lui Cuharschi Gheorghii, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute la art. 75 Cod penal și anume: gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

A notat că, reieșind din prevederile art. 75 alin. (1) și alin. (2) Cod penal, inculpatul nu se afla la evidența medicului psihiatru și narcolog, la locul de trai se caracteriza negativ, prin faptul că, prin comportamentul său a comis ilegalități în baza cererilor parvenite de la consăteni și se afla în relații de ostilitate, inclusiv avea un comportament agresiv și scandalagiu. Totodată prin sentința judecătoreiei Cahul, sediul Central, din 13 decembrie 2019, Cuharschi Gheorghii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal și condamnat la 4 luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Considera acuzarea că, la stabilirea pedepsei era necesar de ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de numărul lor, de intervalul mic de timp în care a comis infracțiunile, cât și de faptul că, inculpatul a comis faptele cu intenție directă, nefiind la prima abatere de acest gen, de personalitatea inculpatului, de faptul că, corectarea și reeducarea lui efectivă putea fi realizată doar aplicându-i-se pedeapsa sub formă de închisoare reală prin ce se va atinge scopul Legii penale, de corectare a condamnatului, precum și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea terților.

Acuzarea nu era de acord cu soluția privitor la neîncasarea cheltuielilor judiciare, considerând că, la materialele dosarului au fost anexate înscrisurile ce confirmă cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 20191 ID0297 din 16.12.2019 și raportului de constatare nr. 20191 IPD0732 din 26.11.2019.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2020, apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei inculpatului și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează.

Lui Cuharschi Gheorghii recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a), 320¹ și 320¹ Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă:

- în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, - de 1 an și 2 luni închisoare;
- în baza art. 320¹ Cod penal, - de 1 an închisoare;
- în baza art. 320¹ Cod penal, - de 1 an închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite de prezenta decizie, i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, verificând probele, a acceptat poziția instanței de fond în partea stabilirii circumstanțelor de fapt determinante pentru calificarea faptelor în culpa inculpatului, ca fiind una corectă și argumentată.

Sentința nu a fost contestată în partea calificării faptelor inculpatului, astfel instanța de apel nu a stabilit careva motive de a interveni în ea, în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Instanța de apel a considerat că, concluzia instanței de fond la capitolul numirii pedepsei inculpatului nu corespundea stării de drept și era una neîntemeiată din punct de vedere al principiilor individualizării pedepsei penale, cu respectarea prevederilor prevăzute de art. 96, 385 alin. (1) și 394 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța era obligată să indice în partea descriptivă a sentinței, care sunt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de aplicarea prevederilor art. 7, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Referitor la argumentul apelantului, potrivit căruia consideră pedeapsa fiind prea blândă, în raport cu circumstanțele cauzei și-au găsit confirmare. Un aspect omis de către instanța de fond îl constituie persoana condamnatului sub raportul pericolozității sociale, decurgând în primul rând din faptele și din împrejurările în care acestea au fost comise, iar în al doilea rând, personalitatea inculpatului, care era o persoană predispusă de a săvârși infracțiuni, nu este angajat în câmpul muncii, anterior mai fiind condamnat pentru neexecutarea ordonanței de protecție cu aplicarea unei pedepse cu închisoarea, care a fost executată integral de către inculpat, și până în prezent nu a confirmat corijarea sa, ci dimpotrivă, a comis din nou infracțiuni legate de neexecutarea Ordonanței de protecție.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, instanța de fond la aplicarea pedepsei inculpatului, pentru comiterea infracțiunilor a aplicat în privința acestuia o pedeapsă

prea blândă, și nu a luat în considerare personalitatea inculpatului, așa cum acesta la locul de trai se caracterizează negativ, prin faptul că prin comportamentul său a comis ilegalități în baza cererilor parvenite de la săteni și se află în relații de ostilitate, inclusiv are un comportament agresiv și scandalagiu, totodată, prin sentința judecătorească Cahul, sediul Central, din 13 decembrie 2019, Cuharschi Gheorghe a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal și condamnat la 4 luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, inclusiv și gravitatea infracțiunii comise de către inculpat, adică, cu un grad de pericol social sporit, fiindcă inculpatul în urma acțiunilor sale criminale a atentat atât la viața și integritatea psihică a părții vătămate, cât și la relațiile sociale referitoare la asigurarea executării încheierii judecătorești și a ordonanței de protecție a victimei violenței în familie.

În viziunea instanței de apel, prima instanță insuficient a abordat condițiile ce au vizat natura infracțiunilor și faptul că scopul pedepsei ar putea fi atins fără executarea acesteia. Astfel stabilind inculpatului pedeapsă cu închisoare în limitele legii, totodată considerând în mod întemeiat că aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în privința inculpatului nu este posibilă, deoarece realizarea scopului pedepsei penale în privința acestuia, poate avea loc doar prin izolarea lui de societate, ținând cont de gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, precum și de personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere penală.

De rând cu aceasta, în conformitate cu prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, a fost menținută concluzia instanței de fond privind respingerea cerinței procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 201911D097 din 16.12.2019 și a raportului de constatare nr. 201911P0732 din 26.11.2019. Mai mult ca atât, că acestea nu sunt probe, cheltuieli au fost efectiv achitate de ordonatorul expertizei sau acestea au garantat plata ulterioară și acceptată de către instituția de expertiză.

6. Ne fiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, avocata Reșulschi Galina în numele inculpatului și inculpatul au atacat-o cu recursuri ordinare, solicitând casarea deciziei.

6.1 Procurorul în recurs a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 16 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei în partea cheltuielilor de judecată și dispunerea rejudecării cauzei, în partea soluționării chestiunii privind încasarea cheltuielilor judiciare, de către instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În motivare recurentul a indicat că,

- este neîntemeiată soluția cu privire la cheltuielile judiciare;
- în materialele cauzei, procurorul a solicitat încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare. Astfel, la materialele dosarului au fost anexate actele

respective, ce confirmă cheltuielile juridice suportate de stat la efectuarea expertizelor juridice;

- concluzia instanței de apel precum că, „nu sunt probe că aceste cheltuieli au fost efectiv achitate de ordonatorul expertizei sau acestea au garantat plata ulterioară și acceptată de către instituția de expertiză” este neîntemeiată, or faptul achitării sau achitării ulterioare a cheltuielilor pentru expertizele juridice efectuate, nu pot fi valorificate ca motiv pentru eliberarea inculpatului de plata cheltuielilor juridice;

- instanța de apel, odată ce a dispus respingerea cererii procurorului încasării de la inculpat, nu a dispus trecerea acestora în contul statului, astfel rezultă că nu dispune de o dispoziție referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare;

6.2 Avocata Reșulschi Galina în numele inculpatului a depus cerere de recurs în care a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea cererii a menționat:

- cauza a fost examinată în procedura simplificată potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, or, inculpatul a recunoscut fapta și toate probele indicate în rechizitoriu, s-a căit în cele comise, a comunicat instanței că s-a împăcat cu mama sa;

- partea vătămată în cadrul ședinței a declarat că fiul său s-a corectat, lucrează și o ajută, iar instanța de apel nu le-a indicat în decizia sa și nu a dat nici o apreciere;

- se face trimitere la faptul că inculpatul a fost anterior judecat (sentința judecătorei Cahul din 13.12.2019, fapta comisă la 10.12.2019), pedeapsa nu și-a atins scopul de corectare și reeducare și a comis altă infracțiune;

- instanța de apel nu poate invoca faptul că inculpatul, fiind anterior judecat, pedeapsa de 4 luni nu și-a atins scopul de corectare și reeducare, din simplu motiv că aceste acțiuni au fost comise pe data de 24.11.2019 și 05.12.2019, mai înainte de comiterea infracțiunii din 10.12.2019;

- în sentința instanței de fond s-a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de comportamentul inculpatului, relația cu mama sa și a constatat că reeducarea poate avea loc fără privarea de libertate, stabilindu-i pedeapsa condiționată cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;

- instanța de apel nu a argumentat soluția sa, s-a limitat la o frază generală precum că inculpatului nu-i pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

6.3 Nefiind de acord cu decizia, inculpatul a depus cererile de recurs, fără a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei.

În cererile de recurs inculpatul a solicitat rejudecarea cauzei, pe motiv că nu este de acord cu decizia instanței de apel. A menționat că a crescut fără mama sa și avea grijă de gospodărie. Mama sa lucra peste hotare, la revenirea ei acasă s-a început conflictul între ei, fiind provocat de ea. El este singurul întreținător al familiei sale cu copii minori și tatăl său cu invaliditatea de gr. I.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit textului recursurilor declarate, recurenții au indicat ca erori de drept pct. 6), 10) și 16) alin. (1) al art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și cu solicitarea de a se dispune desființarea deciziei instanței de apel.

Colegiul penal reține că, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, însă instanța de recurs precizează că procurorul referindu-se la pct. 6 din norma menționată, indicând că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, nu și-a argumentat motivul arătat, ceea ce rezultă că acesta este introdus cu titlu declarativ și urmează a fi respins ca neîntemeiat.

În ce privește argumentul care reprezintă temeiul prevăzut la pct. 10), alin (1) art. 427 Cod de procedură penală conform căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul reține, că avocata este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa stabilită solicitând aplicarea art. 90 Cod penal.

Verificând materialele cauzei, Colegiul penal constată că, temeiul invocat de procuror, prevăzut în pct. 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat. Conform normei menționate care prevede că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului dacă norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție*, însă acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilit presupusele erori de drept invocate de recurent iar simpla enumerare a punctului nu este motiv de casare.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

7.1 Procurorul invocă dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea încasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 640 lei, pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 201911D097 din 16.12.2019 și a raportului de constatare nr. 201911P0732 din 26.11.2019.

Cu referire la solicitarea recurentului precum că instanța de apel nefondat a

respins încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în beneficiul statului, Colegiul reține ca fiind argumentată poziția instanței de apel și în acest sens, or, potrivit art. 227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul respinge argumentele procurorului, ca nefondate, deoarece la judecarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa referitor la cheltuielile de judecată pentru rapoartele de expertize judiciare, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii decide inadmisibilitatea lui, ca fiind vădit neîntemeiat.

7.2 Din conținutul recursului declarat de apărătoarea inculpatului se constată că aceasta, intervine cu solicitarea de a se dispune desființarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa prevăzută de art. 201¹ alin.(1) lit. a), 320¹ și 320¹ Cod penal, prin aplicarea art. 84 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar prin aplicarea art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat, cu stabilirea termenului de probațiune de 3 ani.

Analizând textul cererii de recurs, instanța constată că apărarea critică doar

neaplicarea de către instanța de apel a prevederilor art. 90 Cod penal. Față de alegațiile recurenței, instanța consemnează că, de principiu, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; străduința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului și, pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a se corecta.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea **poate** dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând obligatoriu în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

Instanța de apel a argumentat că, pedeapsa stabilită de instanța de fond era prea blândă și nu s-a luat în considerare personalitatea inculpatului, așa cum acesta la locul de trai se caracteriza negativ, iar prin sentința judecătorească a instanței de apel din Cahul, sediul central, din 13 decembrie 2019, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal și condamnat la 4 luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, infracțiune analogică celei din speță, ce demonstrează că, inculpatul nu a însușit lecția și a comis din nou fapte prejudiciabile.

Faptul că partea vătămată a solicitat împăcarea, este circumstanță care a fost însușită de instanța de apel, dar nu un factor primordial de a determina casarea deciziei.

La adoptarea deciziei instanța de judecată apreciază dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea reală a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, ceea ce la caz anume în această consecutivitate și s-a realizat.

Prin urmare, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată prin casarea soluției instanței de fond, aplicând în privința inculpatului o pedeapsă privativă de libertate reală, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal și care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile

de conviețuire socială și principiile morale, soluție pe care o preia și instanța de recurs.

În subsidiar, Colegiul mai evidențiază că stabilirea sancțiunilor de drept penal este, pe de o parte, o sarcină care îi revine legislatorului, care stabilește pedepsele și celelalte sancțiuni de drept penal prin fixarea unor limite minime și maxime ale acestora, în conformitate cu importanța abstractă a valorii sociale protejate, iar pe de altă parte, o sarcină pe care instanța o realizează în limitele stabilite de lege, ceea ce de fapt în cauza dată și a avut loc.

7.3 Referitor la recursurile depuse de inculpat, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că urmează a fi menținută soluția primei instanțe despre vinovăția lui Cuharschi Gheorghe pentru infracțiunile prevăzute de art. 201¹ alin.(1) lit. a), 320¹ și 320¹ Cod penal, deoarece faptele lui întruneau toate elementele infracțiunilor nominalizate.

Prin una din cereri inculpatul invocă că nu este vinovat în comiterea infracțiunilor nominalizate, dar o consideră vinovată pe mama lui care a plecat peste hotare, iar la întoarcere a instigat situația conflictuală ceea ce este contrariu acțiunilor sale în instanțele de judecată prin care el a solicitat judecarea prin procedură simplificată potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, or, inculpatul a recunoscut faptele și toate probele indicate în rechizitoriu.

Colegiul penal ține să evidențieze că, invocarea formală a unor temeuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, ci doar se face trimitere la situația din perspectiva inculpatului, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente *de drept*, care cu desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Concluziile instanței de apel privind vinovăția inculpatului și individualizarea pedepsei sunt descrise detaliat în descriptivul deciziei instanței, pe care instanța de recurs și le însușește sub aspectul stării de fapt și de drept a cauzei, așa cum au fost reținute de instanța de apel.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în

cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererile de recurs înaintate de procuror, avocata Reșulschi Galina în numele inculpatului și de inculpat nu și-au găsit confirmarea.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul-șef al Procuraturii de Circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, avocata Reșulschi Galina în numele inculpatului și de inculpat, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Cuharschi Gheorghe XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 aprilie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Boico Victor